

érjen erősebben, tisztábban, mint eddig és hűségesebben Hozzád, a te örökévaló terveid szerény munkásaként.

Amen.

9. ÚJÉVI IMA.

Jó Istenem, édes Atyám! Gyermeki szívem mély áhítatában tégedet szomjuhoz lelkelem az új esztendő reggelén, hogy mielőtt elindulnék a kétes jövő bizonytalanságába, beszéljek veled, megtartásom és gondviselésem jó Atyjával. A múlt és jövő ezen határdombján állva, lelkelem visszaszáll az emlékezés szárnyain a múltba s annak minden változásaiban: örömeiben és bánatában, csalódásaiban és sikereiben, munkájában és nyugalmaiban téged látlok, oh, én megtartó Istenem. Köszönöm, hogy velem voltál s midőn oly sokan elköltöztek e földi hazából, engem megtartott a te nagy jószágod, hogy még munkálkodjam szeretteimért és a te országod eljöveteleért.

A multat tisztán látom, jó Atyám, de a jövőt kétség és bizonytalanság takarja el szemeim elől. Mit hoz reám az új esztendő? Megvalósulnak-e reményeim? Célt érnek-e törekvéseim? Vagy a nehéz küzdelemben elfáradva, szárnyaszegetten kell lemondanom az élet harcáról? Mindezt csak te tudnád megmondani, oh, mindeneket tudó, jó Atyám. De bármilyen bizonytalan legyen a jövő, egyet hitem erejével biztosan látok. Látom azt, hogy te az igazt el nem hagyod; hogy a szorgalom nyomában áldást osztogatsz; hogy az erényt, ha ideig-óráig el is nyomja a bűn, de azt te mégis győzelemhez juttatod. A jövő bizonytalanságaiban látom, hogy te vagy az a kiapadhatatlan forrás, melyből az élet vize buzog. Te vagy a világosság kiapadhatatlan tengere, mely fényt szór az én gyarló életem útjára. Te vagy az a gazdag tárház, melyből áldás száll az én szegény és szűkölködő életemre.

Jövel hát, jó Atyám, s állj mellém végtelen hatalmaddal. Vezess kézen fogva az egész év folyamán a te szent és igaz útaidban. Segélj, hogy legyek hív a reám bizottak teljesítésében. Legyek olyan, mint a jó fa, mely nemes gyümölcsöket terem. Ne csak ismerjem parancsolataidat, hanem kész szívvvel és buzgósággal teljesítsem is azokat. Ha atyai támogatásod mellett valami jót tehetek, ha elvégezhetem kötelességeimet, ha nemcsak magamnak, hanem embertársaimnak is élhetek, ha a szeretet munkáit gyakorolhatom: akkor add atyai áldásodat törekvéseimre s a nyugodt lelkiismeret édes örömeivel boldogítsad gyermekedet. Hallgass meg. Amen.

10. NAGYPÉNTÉKEN.

Mindenható Isten! Életnek és halálnak Ura! Ki elküldöd földi gyermekeidet, hogy a bölcsőtől a koporsóig végigbotorkáljanak egy-egy életet s fáj-

dalmak és szenvedések tisztítótüzein át emeled őket feljebb és feljebb a tökéletesedés útján, — remegő szívvvel, de hívő alázattal is borulok le a te terveid magasabb bölcsessége előtt ezen a nagypénteki reggelen. Ma még nem látom tisztán céljaidat, melyek az első nagypéntek után annyi új nagypéntekkel sujtották őseimet és engem, — szent fiad példájából okulva azonban hívő lélekkel keresem a magyarázatot. Remegő lélekkel emlékezem az első nagypéntek drámájának szívetszorító eseményeire. Ugy érzem, mintha én magam állanék ellenséges szemek, gúnyos szavak, kegyetlen szándékok kereszttüzeiben. Mintha én magam árultatnám el, csúfoltatnám ki, ostromoztatnám meg. Te látod, Atyám, hogy van okom ez érzések átélésére nekem is. Ó, hányszor elbuktam én is legnemesebb szándékaimmal, hányszor tagadtak meg legjobb barátaim, hányszor ostromozott meg a világ rosszakarata szavakból és tekintetekből font kor-

bácsokkal, hányszor gáncsoltak el harcaimban felebarátaim! Legszebb álmaim töviskoronákká változtatták s most úgy égetik azok megalázott homlokomat, — vélt erőm, hatalmam a gúny nádszálává satnyult, melyet üldözőim adtak kezembe, — meggörnyedve hurcolom keresztemet az élet kálvária-útján s nem jön seholy az új cyrénei Simon, hogy azt vállamról levegye! Mögöttem szinte látom eszményeim és álmaim elhullott vércseppjeit, lábam elbotlik a gyűlölködés éles kövein, föl-tör sokszor az én ajkaimról is a nagy-pénteki Jézus szivszaggató kiáltása: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet!”

Egyedülvalóságom és csüggedésem óráiban azonban tovább is emlékezem s hallom a meggyötört Mester ajkairól a megbocsátó ígét: „Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekesznek!”

Erősítsd meg hát az én lelkemet

is, mindeneknek Ura, hogy szenvedéseimet bátor lélekkel viseljem, hogy ne gyűlöljem ellenségeimet, hogy áldjam azokat, akik átkoznak engem s főképpen, hogy ne okozzak én is annyi bánatot embertársaimnak, mint amennyit ők okoztak nekem.

Engedd, Atyám, hogy lássam meg: nem csak én szenvedek, nemcsak engem üldöznek az emberek. Szerte a világon millió és millió szív sajog, fáj, vérzik, zokog az élet terhe alatt s nem látja, aminthogy én is csak néha látom, hogy mi magunk rakjuk egymás vállaira a gyötrő keresztet. Ó, nyisd fel szemünket, taníts meg szeretni, megérteni és vigasztalni egymást. Változtasd át az emberiség hiábavaló jajjait a hit diadalmas zsolozsmájává, a fájdalmat tedd tanulságot adó, drága tapasztalattá, mely sziveinket megtérésre és megjobbulásra készíti.

Itt ülök, Atyám, gondolatban a Te szent fiad, az én legszeretőbb testvérem,

a názáreti Jézus keresztfája alatt s síratom Vele — magamat. Ó, világosítsd meg lelkeket, könyörület Istene, hogy meritsek erőt gyengeségemből s teljek meg szent bátorsággal a keresztfeszített Jézus példájából, hogy munkálhassam a te örökkévaló terveidet. A fájdalmak éjszakájában mutasd meg nekem a te húsvétot hozó világosságod hajnalodó fényét. Ámen.

11. HÚSVÉTKOR.

Mindenható Isten! Ki szentlelked ereje által megtanítottál magasabbra is nézni, mint amennyit ez az én fáradt két szemem bezár, életem nagypéntekei után taníts meg keresni és felfedezni a vigasztalást. Húsvét ünnepét üli a világ. A sírba tett Mester meggyötört alakja fölmagasodott e világ fölé, sok évszázad ködös homályán át is tisztán látja és rajongva szemléli őt minden igaz lélek, — akik megkínózták, keresztfeszítették, azokat a megvetés hangján

emlegetik, — akik pedig közönyösségükben, vagy földi hatalmukhoz ragaszkodva, tétlenül nézték megpróbáltatásait, a feledés pora alatt nyugosznak. Áldott legyen a te szent akaratod, mely nem engedi eltiporni az igazságot!

Örömmel tele lélekkel csatlakozom én is a tanaiban feltámadt Jézus szellemi alakját üdvözlő menethez. Látom, hogy mindaz, mely tőled jön, meggyőzi a világot. Látom, hogy aki egész életében téged és a te igazságaidat keresi, az végül is diadalmaskodik. Én is kereslek téged, ó, Uram! Földi gondjaim, hétköznapi elfoglaltságom nem állhatják utamat. Tudom, hogy életemben azok csak múló bajok, ideigvaló nehézségek s hogy életemnek van nagyobb és szentebb célja is, minthogy azokon sopánkodjam, vagy azokban elveszek. Mikor téged kereslek, kiemelkedem a lét kicsinyes viszonyaiból, fellelekzem s mintegy újjászületek, ha a magasságok világát járom.

Kereslek is hát, Uram, te tudod, hogy vágyódom utánad, mint gyöngé virág, mely elalélt a hófúvásban. Lelkem dagadó vitorlakkal utrakész hajó. Oldozd fel horgonyait, irányítsd kormánykereket, hogy szállhasson ki a minden titkok szent vizeire s érkezzék meg arra a boldog szigetre, ahol te vársz, ahol te megnyugosztalsz, felfrissítesz és újjáteremtesz.

A lelkünkben feltámadott názáreti Jézus példájára én is beléd vetem minden reménységemet, mert érzem, hogy te mindent javukra adsz azoknak, akik téged szeretnek. A te atyai szerelmed lángja világoljon az én földi éjszakámban s adjon diadalmas húsvétot. Ámen.

12. PÜNKÖSTKOR.

Mindenható Isten, örökkévaló Erő, mely e világot s lelkeinket áthatod, hálával borulok le színed előtt most,

hogy az első pünköszt gyönyörű emlékezete felujult lelkemben.

Töredelmes szívvel vallom be néked, sokszor gyöngé voltam, amikor erőnek kellett volna lennem, léha örömök, a felületes élet csalfa szivárványa sokszor elcsábított nemcsak komolyabb feladataimtól, hanem tőled és a te országod építésétől is. Hiába harcolok lelkem burjánzó bűnei ellen, ezer kísértést hiába győzők le, — ha az üresen maradt helyre be nem költözik a várt, sóvárgott vendég: a te evangéliumod, új burjánok nőnek lelkem talaján.

Áldj meg hát, Atyám, s küldd el nekem is, mint régen a tanítványoknak a te szentlelkedet, hogy annak világánál lássam meg evangéliumod igazságát, helyezzem el azt érzéseim és gondolataim meleg-ágyában s irtsam véle gyarlóságom és tétovaságom dudvát.

Küldd el nekem a te szentlelkedet imáim feleletében, igéd hallgatásakor; elmélyülésem közben, áhítatom idején.

Jöjjön az, mint éles kard, mely tétova gondolataim szövevényét általvágja, vagy szálljon reám, mint sebet gyógyító balzsam, én alázatos és hálás szívvvel fogadom, mint a te ajándékodat. Pusztító viharodból, vagy áldó mosolyodból hadd olvashassam ki a boldog felfedezést: te most is gyermekednek tartasz és szentlelked mindig simogat. Áldott legyen az óra, melyben meglátogatsz. Amen.

13. ŐSZI HÁLAADÁS ÜNNEPÉN.

Mindenek csak te reád néznek e föld kerekiségén, megnyitod bőségednek tárházát s rakva a föld a te gazdagsággoddal. Jól esik lelkünknek csodálni a te hatalmadat — Gondviselő Istenünk — és hálával emlegetni a te nagy nevedet. Ime, megmutattad ez esztendőben is gondviselésedet, betelt ígéreted, melyet az ősz hajdankor prófétája által szólottál: „Amíg a föld léssen, tél és nyár, vetés és aratás meg nem szünnék lenni.“

Én és az én házam népe érezzük a te Atyai jóvoltod teljességét, mert sokszor láttuk és bebizonyosodott rajtunk a szent könyv szavainak igazsága: „Hiábavaló az embernek reggel idején felkelni és este későn feküdni menni, mert nem a gyorsaké a futás, nem az erőseké a diadal, hanem Isten az, aki előmenetelt ad.“ Légy áldott, jó Isten, ezért a segedelemért, melyet munkáim közben megmutattál és az áldások bőségével bebizonyítottál.

Önként fakad fel lelkemből a zsoltáríró dalnok kérdése: „Mivel fizessek az Urnak én hozzám való sok jótéteményeiért?“ Lelkem megtalálja az ő áldozatos szavaiban a feleletet: „A hálaadásnak poharát felveszem és az Urnak nevét segítségül hívom.“

Oh irgalmas Isten, ha sokszor háladatlan voltam hozzád, ha elfeledkeztem rólad s káromoltam szent nevedet, ha zugolódtam ellened, mert nem kedvezett az idő tervemnek, munkámnak, bo-

csásd meg gyarlóságom. Taníts megismerni s mind jobban és jobban megszeretni lényedet, mely a jóság, irgalom és könyörület, mert ha így lelkem megtalál tégedet, akkor sem magasság, sem mélység, sem erő és hatalmasságok nem választanak el tőled. Akkor nemcsak a termékeny völgyek, halmok és hegyek dicsérik és magasztalják a te nagyságot, hanem lelkem versenyre kél a te dicséretedre és így szólok: „Áldjad én lelkem az Urat és el ne felejtkezzél sok jótéteményeiről, melyekkel megáldott“. Taníts meg szerető Istenünk a nekem adott földi javakkal takarékosan, hasznosan gazdálkodni. Ha anyaszentegyházam, egyházközségem segítségemet kéri, ne engedd, hogy szívem bezáruljon s fősvény, fukar legyek! Adj könyörületes szívet, hogy a nyomorultakon, szegényeken segítsek. Áldásod, gondviselésed legyen továbbra is mezőinken, barázdáinkon, munkaeszközeinken. Engedd jó Istenünk, hogy lelki alázatos-

sággal vegyük fel mindig a munka terhét, úgy, amint azt a názáréti Jézus Krisztus intéséből tanultam: „Vegyétek fel az én igámat és tanuljátok meg tölem, hogy én szelid és alázatos lelkű vagyok és nyertek nyugodalmat.“ Az ő tanítása szerint imádkozom hozzád, hallgass meg. Ámen.

14. ÖSSZEL.

„Ó Uram, kinek kezében élet és halál titkai rejlenek, kinek hatalmából vagyok s kinek szerelme el nem enged, nézz reám kegyesen s öntsd ki rajtam száncalmad poharát! Bocsásd meg, hogy mind mostanig elmulasztottam megfelelni azoknak a céloknak, melyek elvégzésére küldtél el engem. A napok és évek úgy tűntek el mellőlem, hogy bár az arcom ráncos, a szemem fakult, lelkemben még sem mondhatom: elvégeztem, amit rám bizott az én Uram! O, adj erőt, Atyám, hogy szentelhessem az én megmaradt életrészemét családom

boldogítására, gyermekeim felnevelésére, embertársaim szeretésére s hogy hordhassak gyöngülő vállamon még legalább egy néhány téglát a te országodnak építésére itt a földön! A te lelked gazdagsága világosítsa meg az én lelkem szegénységét! A te legjobbfiadnak, a názáreti Jézusnak nevében kérek, hallgasd meg imádságomat. Amen.

15. TEMPLOMBAN.

1. Imádkozni jertek, jertek:
Gyámolához gyöngye gyermek,
Orvosához orvúl vert seb.
2. Kit előlnek a keservek,
Kit az élet kinnal vert meg,
Jöjjön, mert itt vigaszt nyerhet.
3. Boldog, aki ide térhet,
Boldog, aki itt hajt térdet,
Boldog, aki Hozzá tér meg.

* * *

Uram, pereld meg bús lelkem perét,
Hozd fel nyugalmam rég várt reggelét.

Nézd csüggedésemet,
Gyötrő kétségemet,
Ne próbálj, jó Uram,
Erőm felett. Amen.

16. URVACSORÁRA VALÓ ELŐKÉSZÜLETKOR.

Irgalmas Isten, ki könyörületes vagy ez egész világhoz, szeretetedet és irgalmadat érzi ~~az egész~~ mindenség; ehhez a szeretethez és irgalomhoz folyamodom én is, a te gyarló gyermeked, ki bizonyosága vagyok a te édesatyai szeretetednek, mert érzem, hogy nemcsak testi étellel áldottál meg engem, hanem lelki étellel is, mely összeköt veled, édes Atyánkkal. Ez a lelki összeköttetés, a mi tanítómesterünk, Jézus-Krisztus tanítása és útmutatása szerint, arra a szép és dicsőséges elhivatásra kötelez engem is, hogy szivjóságra,

tisztaságra, tökéletességre törekedjem.

Oh, de érzem édes jó Istenem, hogy éppen ezt a nagy és magasztos célt sokszor tévesztettem szemem elől, nem jártam igazi emberi rendeltetésem szerint, mert elfeledkeztem lelkemről s csak a testnek, világi anyagi érdekeknek szolgáltam, nem vettem figyelembe az Úr Jézus intését: „Mit használ, ha az egész világot megnyerem, ha lelkemben kárt vallok!“ Oh, most érzem, jó Atyám, hogy a csak a világ útjain való haladás bűnre, lelki kárvallásokra vezetett. Téves úton jártam, szeretetlenség, önzés vett erőt lelkemen. Hálátlan voltam irántad, jó Atyám iránt s elvett sok javaidért nem hoztam semmi lelki áldozatot. Kezretényhez nem illő érzések, indulatok vezettek embertársaimmal szembeni magaviseletemben, találkozásaimban, beszédemben. Harag és gyűlölség fogták el lelkemet.

Kétségbe kellene esnem és gyötrődjem, ha nem figyelmeztetnél, jó Atyám

engem a Jézus Krisztus tanítása által, hogy te nem akard a bűnösöknek halálát, hanem, hogy megtérven éljenek. S te alkalmat is adsz, édes jó Istenem, s igéddel figyelmeztetsz a megtérésre: Térjetez hozzám . . . szaggassátok meg sziveteket (Joel. 2. 13)

Ilyen bűnbánatra serkentő és készítő alkalmak e bűnbánati hét töredelmes napjai, melyen az Úr asztalához való járulásra és az urvacsorában való részesedésre készülök. Tudom és érzem, jó Atyám, hogy csak alázatos szív és bűnbánó lélek járulhat méltón a szent asztalhoz, ezért hozzád könyörgök: „Könyörülj Ur Isten én bűnös lelkemen“. Megvallom vétkeimet. Tudom, hogy sokszor rosszat cselekedtem, bosszú, harag, gyűlölség vett erőt lelkemen, de töredelmesen megalázom magamat a te szent szined előtt és bűneimet megbánva könyörgök hozzád: „Uram, teremts bennem tiszta szivet és az erős lelket újítsd meg én bennem.“ Irányítsd

lelki szemeimet, látásomat az Úr Jézus Krisztusra, hogy hallhassam megtérésre kész lelkemben szavainak biztatását: „*Bizzál! a te hited megtart téged.*“ Ilyen bűnbánó érzelmekkel járulva szined elé, könyörgök tégy méltóvá a szent vendégségre, az Úr Jézus nevében.

Amen.

17. ÚRVACSÓRA UTÁN.

Hallottam lelkemben hívó szódat — óh örökkévaló Isten — „Jer az Urnak asztalához, Krisztus áldott serege.“ Magamat megalázva lelki bűnbánattal csatlakoztam én is a hivek seregéhez s részt vettem a szent vacsorában. Most, hogy részesültem abból, érzem reám áradó melegségét, gazdagságát a vett javaknak. Önmagam megpróbálása volt, hogy vajjon tudok-e jobba lenni és a názáreti Jézus nyomdokait követni, ki számunkra „*út, igazság és élet*“. Úgy vagyok, jó Atyám, mint a kis gyermek, ki az első bizonytalan lépéseket teszi,

félve indul, de aztán bátorságot nyer és örömmel fogódzik meg szülői karjában. Én is érzem az újult lelki erőt, mely reám kiáradt s kegyelmed és irgalmad karjaiba fogódzva haladok tovább édes atyai segedelmeddel az élet röögös útjain. Nem dicsekedem azzal, hogy bűnnélkülivé lettem, megtisztultam. Nem. Csak azt érzem, jó Istenem, hogy az Ur Jézus példaadó élete és halála által megmutattad és közelebb hoztál ahhoz az úthoz, melyen járnom kell ezután, ha alázatos gyermeked és Jézusnak hűséges tanítványa akarok maradni.

Azért könyörgök hát hozzád, irgalmas Atyám:

„Tisztogasd lelkemet a Te irgalmaddal
Enyhítsd meg szívemet vigasztalásoddal,
Fordítsd rám szemedet, nyújtsd kegyelmedet,
Hogy megtisztulhassak, add segedelmedet.“

Mert, ha ezeket megadod, jó Atyám, akkor szívem megenyhül s félelem nélkül, bátran járok az élet utain, tudva,

~~hogy a te szemeid vigyáznak reám.~~
Légy hát vigyázóm, gyámolóm s a te-
benned való örömet gerjeszd fel szí-
vemben, vigasztalj meg lelkemben.

De taníts meg arra is, irgalmas Isten,
hogy mindennap foglalkozzam a te szent-
séges dolgaidal, lelkem ügyével, ne
csak akkor, midőn egy-egy szent ünnep
közeledése bűnbánatra, számadásra fi-
gyelmeztet. Legyen mindennapi gondom
lelkem táplálására, mint ahogy gondom
van testem táplálására. És amiképen
jószágod tisztességes munkám után ki-
rendeli a mindennapi táplálékot, éppen
úgy megnyerem a te lelked indításából
az Ur Jézus evangéliumából, a te igéd-
ből a napi lelki eledelt. Ha részesítesz
ezekből, cselekedd, hogy ezeknek ereje,
hatása legyen olyan mértékkel bennem,
hogy családom tagjait, rokonaimat tud-
jam a megtérésnek és alázatnak erre az
útvárára vezetni. Így és ilyen nemes el-
határozások által munkáld bennem, jó
Atyám, a jót, amit elkezdted, hogy a

szemem
tökéletesség felé közelebb jutva, neked
alázatos, szerető fiad (leányod) legyek,
az Ur Jézusnak pedig hűséges tanít-
ványa, kinek tanítása szerint könyörgök
hozzád, hallgass meg imádkozásomban.
Amen.

18. IFJAK IMÁJA.

Mindenható Isten, ki ura és kormány-
zója vagy az egész teremtett minden-
ségnek, a menny a te királyi széked,
a föld a te lábaidnak zsámolya. Hata-
lommal és ékességgel uralkodol s min-
den teremtményednek kijelölöd munka-
célját, rendeltetését, amiért teremtetted.
Az emberi életkor minden idejének meg-
adod a maga szépségeit és örömeit,
épen úgy, mint a természet világában
minden évszaknak megvan a maga élve-
zete és gyönyörűsége. A tavasz az úju-
lás, fejlődés örömét adja; a nyár az
érlelés — meleg sugárzás ideje; az ősz
áldásaid sokaságát adja a hiv munka
és fáradozás után; a tél a csendes, bol-